

Література:

1. Marcen C., Piedrafita E., Oliván R., Arbones I. Physical Activity Participation in Rural Areas: A Case Study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2022. 19(3), 1-21. <https://doi.org/10.3390/ijerph19031161>

2. Kellstedt D. K., Schenkelberg M. A., Essay A. M., Von Seggern M., Rosenkranz R. R., Welk G. J., High R., Dzewaltowski D. A. Youth sport participation and physical activity in rural communities: A case study. *Archives of Public Health*, 2021. 79(1), 1-17. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-141406/v1>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-62>

**THE IMPACT OF COURT DECISIONS IN SPORTS
AND LABOR DISPUTES ON THE EVOLUTION OF SPORTS
LEGISLATION: FOREIGN EXPERIENCE**

**ВПЛИВ СУДОВИХ РІШЕНЬ У СПОРТИВНО-ТРУДОВИХ
СПОРАХ НА ЕВОЛЮЦІЮ ЗАКОНОДАВСТВА
У СФЕРІ СПОРТУ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

Nesterovych O. S.

*PhD, Assistant Professor
at the Department of National Security
Law and Legal Work,
Yaroslav Mudryi National Law
University
Kharkiv, Ukraine*

Нестерович О. С.

*доктор філософії,
старший викладач кафедри права
національної безпеки та правової
роботи, Національний юридичний
університет
імені Ярослава Мудрого
м. Харків, Україна*

Спортивна галузь, як специфічна сфера професійної діяльності, нерідко стикається з унікальними юридичними викликами, що виникають на стику трудових відносин та спортивної діяльності. В останні десятиліття судові спори, пов'язані зі спортивними трудовими відносинами, почали відігравати важливу роль у формуванні і розвитку спортивно-трудового законодавства. Судові рішення у таких справах впливають на правові норми, що регулюють контракти спортсменів, трансфери, допінгові скандали, питання

дискримінації та соціального захисту, і тим самим визначають правову структуру цієї галузі.

На міжнародній арені ключові прецеденти, такі як відома справа *Bosman*, стали рушієм суттєвих змін у правовому полі Європейського Союзу, розширивши права спортсменів на свободу пересування та працевлаштування. Такі судові рішення не тільки розширюють права спортсменів, але й створюють нові підходи до регулювання трудових відносин у спорті, що, у свою чергу, впливає на національні законодавчі системи. Зокрема, трудові спори у сфері спорту часто стають важливими прецедентами для формування правових норм і забезпечення прав спортсменів на рівні міжнародних спортивних організацій, таких як ФІФА та МОК.

Розберемося детально, аналізуючи практичну спортивну сферу. Так, за винятком футболу, гравців усіх основних командних видів спорту в США представляють профспілки. Через це трудове та антимонопольне законодавство суттєво вплинули на законодавство, що регулює командні види спорту в США. Як зазначають П. К. Вайлер та Г. Р. Робертс «за три десятиліття активного представництва профспілок у професійному спорті цей процес призвів до прийняття рішень, які ілюструють практично всі важливі доктринальні сфери сучасного трудового права». Ці автори також відзначають розвиток «особливої юриспруденції, що склалася у сфері спортивних трудових відносин» [1]. Ця особлива юриспруденція є результатом судового вирішення спорів, починаючи від сертифікації переговорних одиниць гравців, ексклюзивності повноважень профспілки на ведення переговорів і закінчуючи тим, чи добросовісно сторони, що регулюються колективними договорами, уклали угоду. Нижче ми аналізуємо приклади спорів у спорті, які зачіпають загальні принципи трудового права, щоб сприяти розвитку судової практики трудового права у спорті.

Цікавою є справа *Brown v. Pro Football*, де чітко прослідковується перетин трудового та антимонопольного права. Професійні футболісти, яких було зараховано до тренувальних команд запасних гравців, подали антимонопольний позов проти власників футбольного клубу, оскаржуючи одностороннє встановлення останніми фіксованої заробітної плати після того, як переговори про укладення контракту зайшли в глухий кут.

Верховний Суд відхилив антимонопольні вимоги позивачів, оскільки поведінка власників підпадала під дію «нестатутного» звільнення від антимонопольної відповідальності. Зокрема, суд

постановив, що оскільки дії власників відбувалися «під час і відразу після колективних переговорів» і були невід'ємною частиною переговорного процесу, то «нестатутне» звільнення від антимонопольної відповідальності є застосовним [2].

Добросовісний переговорний процес демонструє справа *Silverman v. Major League Baseball Player Relations Committee*, де Федеральний окружний суд відмовився інкримінувати заяви про неспроможність виплачувати вищу заробітну плату, зроблені комісаром Головної бейсбольної ліги та посадовими особами клубів, комітету клубів з ведення переговорів, який мав виключні повноваження брати участь у колективних переговорах від імені клубів. Відмова інкримінувати такі заяви зробила незастосовним загальний принцип, згідно з яким роботодавці не можуть добросовісно заявляти про фінансову неспроможність виплачувати вищі зарплати, а потім відмовлятися надавати фінансові дані на підтримку таких тверджень [3].

У справі *North American Soccer League v. NLRB* професійна футбольна ліга звернулася до суду з вимогою переглянути висновок NLRB (Національної ради з трудових відносин) про несправедливу трудову практику». Суд постановив, що футбольні клуби та ліга є спільними роботодавцями. Тобто колективний договір був належним і не позбавляв клуби належної правової процедури [4].

Арбітражний розгляд скарг демонструє справа *Sharpe v. National Football League Players Ass'n*. Так, колишній професійний футболіст звернувся до профспілки гравців з вимогою стягнути з неї кошти, стверджуючи, що профспілка не забезпечила йому справедливе представництво. Контракт між гравцем та клубом передбачав, що будь-які договірні спори між сторонами будуть передані до обов'язкового арбітражу відповідно до умов СВА Національної футбольної ліги (НФЛ). Зважаючи на це формулювання контракту та нерозривний взаємозв'язок між позовами про порушення роботодавцем СВА та порушенням профспілкою принципу справедливого представництва, суд задовольнив клопотання профспілки про відмову в задоволенні позову». Суд конкретно встановив, що гравець повинен був отримати негативне рішення від арбітра, перш ніж суд міг розглянути позов гравця про порушення справедливого представництва [5].

У справі *Morris v. New York Football Giants* професійні футболісти подали позови проти команд, стверджуючи, що вони мають право на компенсацію в розмірі 10% від суми контракту, коли гравці були звільнені перед початком сезону. Суд постановив, що термін дії

колективного договору закінчився. Тим не менш, він постановив, що відповідно до індивідуальних контрактів гравців, вони були зобов'язані передавати спори на розгляд арбітражу. Досягнувши такого результату, суд відхилив твердження гравців про те, що арбітражне застереження слід вважати недійсним договором приєднання через нездатність гравців домовитися про будь-які інші умови, окрім тих, що стосуються компенсації та тривалості. Суд встановив, що арбітражне застереження не було договором приєднання з наступних причин: 1) статус позивачів як високооплачуваних, досвідчених професійних спортсменів зі значною переговорною силою; 2) представництво позивачів досвідченими агентами та/або адвокатами; 3) відсутність доказів спроб позивачів провести переговори щодо арбітражного застереження; 4) очевидність арбітражного застереження; та, 5) відсутність доказів необґрунтовано сприятливого для відповідачів.

Таким чином, аналіз судових рішень у спортивно-трудовах спорах демонструє, що такі прецеденти відіграють вирішальну роль у формуванні та еволюції правових норм, які регулюють спортивну діяльність. Зарубіжний досвід, особливо у країнах Європейського Союзу та США, показує, що рішення судів у справах, пов'язаних із контрактними відносинами, трансферами, дискримінацією та соціальним захистом спортсменів, часто стають каталізатором змін у спортивно-трудовавому законодавстві. Справа *Bosman* в ЄС або трудові спори у Національній баскетбольній асоціації США (NBA) ілюструють, як юридичні прецеденти здатні змінювати правила гри в цілій галузі.

Вплив судових рішень у спортивних трудових спорах не обмежується лише конкретними країнами або регіонами, адже ці рішення часто стають орієнтиром для міжнародних спортивних організацій, таких як ФІФА, МОК та інші, які адаптують свої регуляції відповідно до судової практики. Таким чином, прецеденти у спортивних трудових спорах впливають на глобальне спортивне законодавство, зокрема шляхом удосконалення механізмів захисту прав спортсменів і працівників спортивної індустрії.

Для України цей досвід є надзвичайно важливим. Інтеграція європейських і міжнародних правових стандартів через вивчення судової практики може стати рушієм вдосконалення національного спортивно-трудовавого законодавства. Це сприятиме ефективнішому захисту прав спортсменів та працівників спортивної сфери, забезпечить більшу прозорість у трудових відносинах та зміцнить правову основу українського спорту на міжнародній арені.

Література:

1. PAUL C. WEILER & GARY R. ROBERTS, SPORTS AND THE LAW 240 (2d. ed. 1998).
2. Brown v. Pro Football, Inc., 518 U.S. 231 (1996). URL: <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/518/231/>
3. Silverman v. MLB Player Relations Committee, Inc., 880 F. Supp. 246 (S.D.N.Y. 1995). URL: <https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/FSupp/880/246/1408599/>
4. North American Soccer League v. NLRB, 613 F.2d 1379 (5th Cir. 1980). URL: <https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/F2/613/1379/198018/>
5. Sharpe v. National Football League Players Ass'n, 941 F. Supp. 8 (D.D.C. 1996). URL: <https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/FSupp/941/8/2353892/>
6. Morris v. New York Football Giants, Inc. (1991). URL: <https://www.lsd.law/briefs/view/morris-v-new-york-football-giants-inc-53886156>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-409-2-63>

LEGAL REGULATION OF GENDER EQUALITY IN THE USA

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ҐЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ У США

Nevidoma O. A.

*Graduate Student at the Department
of Administration,
Financial and Information Law
Uzhgorod National University
ORCID ID: 0009-0006-7588-5140
Uzhgorod, Ukraine*

Невідома О. А.

*аспірантка кафедри
адміністративного,
фінансового та інформаційного
права, ДВНЗ «Ужгородський
національний університет»
ORCID ID: 0009-0006-7588-5140
м. Ужгород, Україна*

Найважливішою подією для прав жінок у Сполучених Штатах Америки стала ратифікація Дев'ятнадцятої поправки до Конституції США: «Право громадян Сполучених Штатів голосувати не може бути обмежене або позбавлене через стать. Конгрес має право забезпечити виконання цієї статті за допомогою відповідного законодавства» [1].